Р Е Ш Е Н И Е
№ 3153

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 39 състав,** в публично заседание на 23.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **2999** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба и уточнение към нея на Р. С. В. против експертно решение № 0088 от заседание № 022/9.02.2012 г., издадено от Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ по вътрешни болести, с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК № 3994 от зас. № 188 от 9.11.2011г по всички поводи и е дадена оценка на работоспособността: работоспособна. Излага подробни доводи, че решението е неправилно тъй като не отговаря на действителното й здравословно състояние, и следвало да й бъде определен процент трайно намалена работоспособност за констатираните заболявания.

Ответникът по жалбата – НЕЛК, чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП на взема становище по жалбата.

Съдът, след прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С ЕР на ТЕЛК № 3994 от зас. № 188 от 9.11.2011г на МБАЛ д-р И. С. АД С. на жалбоподателката и е определена оценка на работоспособността: работоспособен, водеща диагноза А. тиреоидит , общо заболяване Т. на Х.-еутироидно състояние. Невроза на НУ. В. синдром с хипохондрични елементи и психогенни иктуси. Р. дебело черво. Изрично в ЕР на ТЕЛК е посочено , че за А.

тиреоидит, за Невроза на НУ, за В. синдром с хипохондрични елементи и психогенни иктуси, за Р. дебело черво съгласно НМЕ не следва % ТНР. Решението на ТЕЛК е в писмена форма, подписано от състав на ТЕЛК за общи заболявания, като е описана водеща диагноза.

Посоченото решение на ТЕЛК е обжалвано пред НЕЛК и същата е постановила оспореното пред настоящата съдебна инстанция експертно решение № 0088 от заседание № 022/9.02.2012 г., издадено от Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ по вътрешни болести с което е потвърдено ЕР на ТЕЛК № 3994 от зас. № 188 от 9.11.2011г по всички поводи и е дадена оценка на работоспособността: работоспособна. Посочено е, че тиреоидит на Х. по ехографски данни при нормален хормонален статус /Т. и ФТ4 в референтни стойности/ не се следва % трайно намалена работоспособност, за раздразнимото дебело черво доказано в стационар 2009г с изявил се анемичен синдром, което състояние е нормализирано след лечение и без усложнения и данни за анемия в следващите години не се следва % тр.н. р, както и за установеното смесено личностово разстройство с преобладаване на емоционална нестабилност без данни за декомпенсация не се обуславя тнр.

От заключението на допуснатата комплексна съдебно-медицинска експертиза от вещи лица ендокринолог, психолог и психиатър, дадено след преглед на жалбоподателката и обсъждане на медицинската документация, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено и неоспорено от страните и от заявеното от вещите лица в с.з. на 23.04.2014г се установява, че жалбоподателката страда от Т. на Х.- еутироидно състояние, Р. дебело черво и смесено личностово разстройство. Вещото лице ендрокринолог в заключението си (част от комплексната СМЕ) и в с.з. подробно е обосновало, че за заболяванията на жалбоподателката еутироидно състояние при нормални Т. и ФТ 4 и раздразнимо дебело черво не се следва % ТНР , съобразно отправните точки по Приложение № 1 към чл.63, ал.1 от НМЕ- съответства точно на обективното здравословно състояние към датата на решението на жалбоподателката. Автоимунното заболяване на щитовидната жлеза е генетично предразположение, като състоянието не се е отразило на променената обмяна, хормоните са в норма . В.л. е категорично, че при Р. С. В. е налице нормален хормонален статус , направени са адекватни изследвания от органите на медицинската експертиза, които са равни на окончателната диагноза. По отношение синдрома на раздразнимото дебело черво няма данни на ХУХК, полип или малигнен процес, няма данни за тумор и при компенсиран анемичен синдром , подробно прецизиран при пролежаване в стационар от 2009г без данни за анемия в следващите години не се следва % ТНР. Вещите лица психолог и психиатър дават заключение, че освидетелстваната страда от специфично личностово разстройство с комплексна характеристика , като това състояние не представлява психиатрична патология в тесния смисъл на думата. Диагностицираното личностово разстройство е било с лека, на моменти към средна степен на изразеност , без чести декомпенсации като липсва социална дезаптация. Според вещите лица дадените с ЕР на НЕЛК 0 % тнр относно психичната проблематика при жалбоподателката отговарят на установената при прегледите патология, оценката на работоспособността към датата на издаване на оспореното ЕР на НЕЛК- 9.02.2012г корелира с психичното състояние на Р.В., тоест съобразена е с Отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност и на вида и степента на увреждане в проценти – Приложение № 1 към чл.63, ал.1 от НМЕ ,Част втора, психични болести, раздел Раздел V. Неврози и

абнормни развития на личността. В с.з. на 23.04.2014г вещите лица психолог и психиатър допълват, че жалбоподателката е по импулсивна и сценична, но това не може да се квалифицира като разстройство на характера от категорията на психичните заболявания, същата е психично здрава, поради което не може да се определи намалена работоспособност.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесното експертно решение, което представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Решенията на органите на експертизата имат двойствен характер – от една страна те са индивидуални административни актове, а от друга страна са експертни медицински заключения. Поради тази причина и при извършването на контрол за спазването на материалния закон са необходими специални знания, с каквито съдът не разполага, поради което е и допуснал изслушване на комплексна СМЕ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение на НЕЛК е издадено от компетентен орган съгласно императивната разпоредба на чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройство и организация на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ - обн. ДВ, бр. 34/2010 г изм. ДВ. бр.41 от 31 Май 2011г../, - специализиран състав по вътрешни болести, определен съобразно водещата диагноза А. тиреоидит , в законоустановената форма, постановено е при липса на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. В оспореното решение на НЕЛК подробно е описана и потвърдена диагнозата на ТЕЛК, причините поради които не се следва определяне % трайно намалена работоспособност за всяко от заболяванията, поради което и акта е мотивиран.

С процесния административен акт е постановено, че жалбоподателката е работоспособна, за заболяванията й тиреоидит на Х. по ехографски данни при нормален хормонален статус /Т. и ФТ4 в референтни стойности/ не се следва % трайно намалена работоспособност, за раздразнимото дебело черво доказано в стационар 2009г с изявил се анемичен синдром, което състояние е нормализирано след лечение и без усложнения и данни за анемия в следващите години не се следва % тр.н. р, както и за установеното смесено личностово разстройство с преобладаване на емоционална нестабилност без данни за декомпенсация не се обуславя тнр. Според чл.62 от НМЕ степента на трайно намалената работоспособност се определя въз основа на подробна клинико-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даващи представа за функционалното състояние на заболелия орган и организма като цяло. Посочените изисквания в т.ч. и предвидените в чл. 63 от НМЕ са спазени от НЕЛК при определяне, че за констатираните по- горе заболявания не се следва процент на трайно намалена работоспособност. Този извод съдът обосновава въз основа на комплексната СМЕ изготвена от вещи лица ендрокринолог, психиатър и психолог, допусната от съда, кредитирана по изложените

по- горе съображения и неоспорена от страните, тъй като приложението на материалноправните разпоредби е обусловено от медицински знания. Определящо значение за преценката на материалната законосъобразност на акта на НЕЛК е установяването на правнозначимите факти относно правилното определяне на характера на заболяванията и процента на трайната неработоспособност на жалбоподателката, което няма как да стане без наличието на специални медицински знания. Въз основа на събраните по делото доказателства и като базира решението си на заключенията на в.лица относно здравословното състояние на Р. В., които съдът обсъди подробно по- горе и намира за ненужно да преповтаря и определения 0 % ТНР, съдът приема, че при определяне на 0 % ТНР на жалбоподателката с оспореното решение на НЕЛК, с което се потвърждава решението на ТЕЛК, тоест, че е работоспособна са спазени изискванията на НМЕ, заедно с използваната Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на ТНР в проценти – приложение № 1 към чл. 63 ал.1 - Отправни точки за оценка на трайно намалената работоспособност и на вида и степента на увреждане в проценти. При така установените факти, правилен и законосъобразен е извода на комисията, потвърден и от експертното заключение на допуснатата комплексна съдебно-медицинска експертиза, относно процента на трайно намалена работоспособност, а именно 0 %. Този краен процент ТНР правилно е изчислен съгласно изискванията на приложение № 1 към чл. 63 от Наредбата за медицинска експертиза. Съдът основава решението си на приетите по делото експертни заключения, част от комплексната СМЕ, като приема същите за мотивирани, обстойни и пълни, отговарящи на поставените въпроси. Не са ангажирани доказателства, с които да се оборят изводите в решението на НЕЛК за определяне на 0 % ТНР.

Предвид гореизложеното жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските: С оглед изхода на делото,направеното искане и на основание чл. 143, ал. 4 АПК ответникът има право на разноски. Жалбоподателката обаче, е освободена на осн. чл.83 ал.2 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК от заплащане на държавна такса и разноски по делото с определение на съда от 9.04.2012г (л.33 от делото) , поради което не следва да бъде осъждана да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. С. В. против експертно решение № 0088 от заседание № 022/9.02.2012 г., издадено от Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК /.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: